

بلایی که نوظلبي به سر میدان توپخانه آورد

۲۵ مهر ۱۳۹۷ ساعت ۲۳:۲۹

هنوز صد سال از ساختن میدان توپخانه تهران نگذشته، بیش از چهار بار نامش و بیش از سه بار شکل و شمایلش دچار دگرگونی شده است و چه بسا اگر کار به همین منوال بگذرد، صد سال دگر هیچ کس نداند میدان توپخانه اصلا در کجا بوده و چه حوادثی در آن رخ داده است....

کافه تاریخ- تاریخ شفاهی

برخی تحلیل‌گران جامعه ایرانی را جامعه‌ای می‌دانند که تصمیمات در آن عمری کوتاه مدت دارند. این مسئله سبب می‌شود که بناها، نمادها، ابزارها و هر آنچه که ساخته می‌شود، عمری کوتاه داشته باشد. ظهور و بروز این فرهنگ را می‌توان در میدان توپخانه تهران به خوبی دید:

«هنوز صد سال از ساختن میدان توپخانه تهران نگذشته، بیش از چهار بار نامش و بیش از سه بار شکل و شمایلش دچار دگرگونی شده است و چه بسا اگر کار به همین منوال بگذرد، صد سال دگر هیچ کس نداند میدان توپخانه اصلا در کجا بوده و چه حوادثی در آن رخ داده است. این خصوصیت نوظلبي که ویرانگری هم به دنبال آن می‌آید، از ویژگی‌های مردم ایران است؛ ما اصولاً مردمی کم‌حوصله و کم‌طاقت و کم‌پشتکار هستیم و از همه چیز زود خسته می‌شویم. در هر عرصه‌ای که قدم می‌گذاریم، می‌خواهیم زود به مقصد برسیم، یک شبه ره صدساله را بپیماییم و به قول ادیبان هر چه زودتر شاهد مقصود را در آغوش بگیریم.»^۱

۱- حسین شهیدزاده، راه بی بازگشت، تهران، انتشارات اطلاعات، ۱۳۹۰، ص ۱۳۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۷۲۳۶/بلایی-نوظلبي-سر-میدان-توپخانه-آورد>